

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา

อุษาวดี โคตรคำภา¹

รศ.ดร.ประวิต เอราวรรณ์²

ผศ.ดร.ไพบุลย์ บุญไชย³

บทคัดย่อ

พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงโดยการตีกันเกิดขึ้นบ่อยครั้งในนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาปรากฏการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นปัญหาของวัยรุ่นที่เคยพบเฉพาะในวัยรุ่นชายแต่ปัจจุบันขยายตัวเข้าไปในวัยรุ่นหญิง ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลลักษณะด้านครอบครัวและลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงและศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนหญิง โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 9 คน จากการเลือกแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบไม่เป็นทางการ ควบคู่กับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัยและนำเสนอผลการวิจัยโดยการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนหญิง ได้แก่ การเป็นลูกสาวคนเดียวและลูกสาวคนเล็ก ผู้ปกครองรักและตามใจ กล้าแสดงออกและเชื่อมั่นในตัวเอง มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเพราะไม่พอใจผู้อื่นด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น การแต่งตัว พูดกวน ยุ่งเกี่ยวกับแฟน มองหน้าแบบหาเรื่อง ทำตัวน่าหมั่นไส้ ลักษณะด้านครอบครัว ได้แก่ ผู้ปกครองทะเลาะตบตีกันเป็นประจำจนเห็นเป็นเรื่องปกติ มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเพราะถูกแรงกดดันจากบิดาที่มักนำไปเปรียบเทียบกับพี่และลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ชุมชนและโรงเรียนมีความเห็นว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนเป็นพฤติกรรมปกติที่มีอยู่ในทุกชุมชนไม่มีการจัดการแก้ปัญหาที่เด็ดขาด พฤติกรรมที่ทำก่อนตีกันคือการแต่งกายอย่างรัดกุม ตั้งกฎกติกา เช่น ตีกันตัวต่อตัว ห้ามรุมตี ห้ามถ่ายภาพ ห้ามใช้อาวุธส่วนพฤติกรรมขณะตีกันมีการตบ ชวน จิกผม กัด ตาพอกด้วยถ้อยคำที่หยาบคายและมีการปฏิบัติตามกฎกติกาอย่างเคร่งครัด และพฤติกรรมหลังจากการตีกันจะมีการรวมกลุ่มเพื่อสนทนาในเรื่องราวที่เกิดขึ้น ไม่มีการแจ้งตำรวจ ไม่บอกผู้ปกครองไม่ไปโรงพยาบาลและคิดว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่รุนแรง ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ครอบครัวชุมชนควรตระหนักในการดูแลบุตรหลานไม่ปล่อยปละละเลยให้คำแนะนำเมื่อพบว่าบุคคลในครอบครัวชุมชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คนในครอบครัวควรมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนลอกเลียนแบบส่วนตัวนักเรียนเองก็ควรหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดความรุนแรง

คำสำคัญ : 1) ความรุนแรง 2) นักเรียนหญิง 3) มัธยมศึกษา

¹มหาบัณฑิตศึกษา สาขาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทนำ

ในกระแสโลกยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้สังคมไทยมีการขยายตัวและเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การสื่อสารและเทคโนโลยี ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาต่อสังคม วัฒนธรรมและส่งผลกระทบต่อปัญหาต่าง ๆ ในสังคมไทย โดยเฉพาะปัญหาทางด้านพฤติกรรมและการทำผิดต่อสังคม วัฒนธรรม และกฎหมายของประชากรไทย (หรรษา แก้วพูลปกรณ. 2541 : 2) นับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ ดังที่เห็นปรากฏตามสื่อมวลชนทุกประเภท ทั้งทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต โดยมักจะมีข่าวอาชญากรรมกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่อยู่ในวัยเรียน โดยจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง (อึ้ง อิศานัญชลีและคณะ. 2543 : 1-15) สิ่งที่รบกวนมนโสำนึกและคุณค่าความดีงามของความเป็นมนุษย์มากที่สุด คือ การกระทำอันเป็นการประทุษร้ายต่อร่างกาย ความรู้สึกและจิตวิญญาณของมนุษย์ด้วยกันเอง เป็นความรุนแรงที่นำไปสู่การปิดกั้นลดทอนศักยภาพของความเป็นมนุษย์ โดยเป็นอุปสรรคที่ทำให้มนุษย์ไม่สามารถจะบรรลุถึงการดำรงชีวิตได้อย่างปกติ เนื่องจากผลของความรุนแรงเป็นภาพลักษณ์ของการบาดเจ็บอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนทางร่างกาย เมื่อสืบค้นถึงสาเหตุหลักของการกระทำรุนแรงที่เกิดขึ้น ก็มักจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว ครอบครัวมีปัญหาแตกแยกหรือประสบกับภาวะของการกระทำรุนแรงมาก่อนหรือมีคุณลักษณะประจำตนที่นิยมความรุนแรงหรือเป็นความต้องการคงไว้ซึ่งอำนาจในการครอบครองหรือปกครองผู้อื่น (ฐิตยา เพชรมณี. 2545 : 81-92 ; มุลนิธิผู้หญิง. 2543 : 142 - 147 ; สาหรี จิตตินันท์. 2541 : 27-41) ซึ่งสาเหตุของความรุนแรงที่ปรากฏจากการศึกษานี้มักทำให้ผู้คนเข้าใจว่าความรุนแรงจะหมดไปจากสังคมได้หากพยายามลดปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวให้น้อยลงเด็กไทยมีแนวโน้มของพฤติกรรมที่น่าห่วง 4 เรื่อง คือ 1) การใช้ยาเสพติดซึ่งชี้ชัดว่าเด็กไทยในยุคปัจจุบันใช้ยาเสพติดกันมาก 2) การใช้ความรุนแรงซึ่งเปลี่ยนแปลงรูปแบบจากเดิม ซึ่งเมื่อก่อนเด็กจะทำร้ายตัวเองแต่ขณะนี้เด็กจะหันมาทำร้ายซึ่งกันและกัน 3) เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 4) เรื่องการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยและลัธดา ตั้งสุภาชัย ผู้อำนวยการศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กล่าวว่า “การที่เด็กมีการตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นโดยใช้ความรุนแรงไม่ใช่เรื่องใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมโรงเรียน สาเหตุเพราะครอบครัวไม่มีความพร้อมที่จะมีลูก บางครอบครัวบิดามารดาชิงสุกก่อนห่าม รักลูกไม่เป็นไม่ให้ความรักและความอบอุ่นแก่ลูกอย่างที่เหมาะสมและเกิดการทะเลาะวิวาทกันจนทำให้เด็กสะสมความรู้สึกว่าขาดความรักและความเข้าใจและคิดว่าเป็นปมด้อยของตนเอง รวมทั้งในปัจจุบันเป็นยุคของกระแสโลกาภิวัตน์ที่ข้อมูลข่าวสารที่แผ่มาจากสื่อต่าง ๆ ขาดการควบคุมทั้งจากเกมละครฉากตบตีต่อสู้อยู่และมีการใช้ความรุนแรง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กเห็นจนชินตาและเลียนแบบพฤติกรรม หากจะเอาชนะคุณธรรมได้นั้นมักคิดว่าการใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาเป็นสิ่งที่ดีที่สุด” (ระเบิดเวลาท่าลายชีวิต. 2552 : 56)

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีผู้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาวุฒิกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น นักเรียนและนักศึกษา แต่ก็เป็นที่ยากที่จะเข้าถึงบุคคลกลุ่มดังกล่าวเนื่องจากบุคคลผู้ที่มีวุฒิกรรมความรุนแรงนั้นมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้อื่นน้อยมาก การศึกษาวุฒิกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนหญิงครั้งนี้ เป็นการเลือกศึกษาโรงเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับวุฒิกรรมความรุนแรงจาก 2 โรงเรียนที่เข้าไปสำรวจเบื้องต้น การเลือกโรงเรียนสองแห่งนี้เนื่องจากผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเข้าถึงข้อมูลได้และการติดตามวุฒิกรรมของกลุ่มตัวอย่างเป็นไปได้ง่ายนอกจากนั้นการเข้าถึงครูผู้สอนภายในโรงเรียนได้ ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่

การศึกษารวมทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือในการศึกษาจากนักเรียนหญิง ครูและผู้ปกครองด้วย การศึกษาคครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา โดยพิจารณาถึงลักษณะส่วนบุคคลลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม และลักษณะด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงด้วยแนวทฤษฎีปฏิสัมพันธ์สังคมซึ่งเป็นการศึกษาจากมุมมองของ “คนใน” เพื่อทำความเข้าใจนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากจุดยืนของพวกเขาเอง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะด้านครอบครัวและลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาคครั้งนี้ต้องการเข้าถึงความเป็นจริงทางสังคม จำเป็นต้องใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative methodology) เป็นวิธีการศึกษาซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
2. กลุ่มเป้าหมายที่ 1 เป็นนักเรียนในโรงเรียนประจำอำเภอและเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ในตัวอำเภอใกล้ตลาดสดและสถานที่อำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ที่ดี เช่น โรงพยาบาล ธนาคาร สถานีตำรวจ ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนแห่งนี้เพราะจากการสอบถามนักเรียนแม่ค้าและคนในชุมชนนี้ต่างมีความเห็นตรงกันว่านักเรียนหญิงโรงเรียนแห่งนี้มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมากที่สุด เมื่อผู้วิจัยเข้าไปในพื้นที่จึงเห็นชัดเจนว่านักเรียนหญิงโรงเรียนดังกล่าวต่างจากหลายโรงเรียนที่ผู้วิจัยเข้าไปสำรวจคือนักเรียนหญิงส่วนใหญ่แต่งหน้า ทาปาก แต่งตัวตามแฟชั่นมีส่วนน้อยที่แต่งกายถูกระเบียบของทางโรงเรียน

3. กลุ่มเป้าหมายที่ 2 เป็นนักเรียนในโรงเรียนประจำตำบลอยู่ห่างจากโรงเรียนแห่งแรกประมาณ 15 กิโลเมตรและเป็นโรงเรียนขนาดกลาง พื้นที่โดยรอบเป็นป่าและชุมชนเล็ก ๆ เหตุผลที่เลือกโรงเรียนนี้เพราะจากการสอบถามครู นักเรียนและผู้ปกครองต่างมีความเห็นตรงกันว่านักเรียนหญิงโรงเรียนนี้มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงเป็นอย่างมาก เมื่อผู้วิจัยเข้าไปในพื้นที่จึงเห็นชัดเจนว่านักเรียนหญิงโรงเรียนดังกล่าวมีสภาพแตกต่างจากโรงเรียนแห่งแรกที่ผู้วิจัยเข้าไปสำรวจคือนักเรียนหญิงส่วนใหญ่แต่งกายเรียบร้อยกว่าโรงเรียนแห่งแรก แต่มีปัญหาในเรื่องการเรียนและพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง มีส่วนน้อยที่แต่งกายไม่ถูกระเบียบของทางโรงเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบไม่เป็นทางการ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การบันทึกภาคสนามหรือการบันทึกปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

3.1 การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบไม่เป็นทางการ (informal-depth interviews) ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายตามแนวทางการสัมภาษณ์ที่ได้กำหนดไว้เพื่อรวบรวมข้อมูล ลักษณะส่วนบุคคล ข้อมูลด้านครอบครัวและข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้อุปกรณ์ เช่น สมุดบันทึก

กล้องถ่ายภาพร่วมด้วย ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ที่ละคนโดยปล่อยให้บรรยากาศของการสัมภาษณ์เป็นไปอย่างง่าย ๆ ไม่มีพิธีรีตองไม่เป็นทางการ ไม่มีความเคร่งครัดในขั้นตอนและลำดับของข้อคำถาม ทำให้ทราบระบบการคิด ทำที่ ทศนคติและการให้ความหมายของกลุ่มเป้าหมายต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกตามความเป็นจริงขึ้นเริ่มสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แนะนำตนเองต่อกลุ่มเป้าหมายทราบ แต่ไม่ได้แจ้งวัตถุประสงค์ของการพูดคุยเพราะเกรงว่ากลุ่มเป้าหมายจะคิดว่าตนเองมีปัญหาผู้วิจัยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ทักทายด้วยคำพูดที่มักใช้ในกลุ่ม เช่น สบายนะคะ แร่งนะคะ แจ่มนะคะ (ใช้ทักทายเมื่อเจอหน้ากัน) และขออนุญาตบันทึกข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายขึ้นสัมภาษณ์ ผู้วิจัยถามคำถามที่เตรียมไว้ ตั้งใจฟังคำตอบของกลุ่มเป้าหมายใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายหรือภาษาที่ใช้ภายในกลุ่มเป้าหมายและผู้วิจัยป้อนคำถามอย่างเหมาะสมกับจังหวะการสนทนาด้วยขึ้นบันทึกข้อมูล ผู้วิจัยจดบันทึกข้อมูลตามความเป็นจริง ตามลำดับหัวข้อในการสัมภาษณ์และบันทึกเฉพาะใจความสำคัญ หลังจากเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยตรวจทานคำสัมภาษณ์และบันทึกในส่วนที่ยังไม่ครบถ้วนเพื่อเตรียมสัมภาษณ์ในครั้งต่อไปคนละประมาณ 10 ครั้ง

3.2 การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participant observation) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (non – participant observation) การสังเกตแบบมีส่วนร่วมผู้วิจัยเข้าไปร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษามีการร่วมกิจกรรมด้วยกัน ได้แก่ การไปดูหมอลำ มหรสพ แข่งขันกีฬาบอลเลย์บอล การไปดูพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะด้านครอบครัว ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้สังเกตกลุ่มเป้าหมายโดยไม่เข้าไปร่วมทำกิจกรรมที่กลุ่มเป้าหมายกำลังทำ โดยใช้อุปกรณ์ เช่น สมุดบันทึก เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพร่วมด้วย ผู้วิจัยได้สังเกตการพูดคุย การสังสรรค์กับเพื่อน การแต่งกายเพื่อเก็บข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะด้านครอบครัว ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลในขณะที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลควบคู่กันไปด้วย โดยตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้เพียงพอและครอบคลุมหรือไม่ รวมถึงข้อมูลที่ได้ตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัยหรือไม่ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูล ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลบุคคลที่ต่างกัน คือ การเปลี่ยนแปลงแหล่งข้อมูลบุคคลให้หลากหลาย เช่น เคยสัมภาษณ์น้องในเรื่องลักษณะการใช้ความรุนแรงหลังจากนั้นได้สัมภาษณ์น้าในเรื่องเดียวกันเพื่อตรวจสอบว่าลักษณะการใช้ความรุนแรงของแต่ละบุคคลเป็นอย่างไร สอดคล้องหรือขัดแย้งกันอย่างไร
2. การตรวจสอบข้อมูลในสถานที่ต่างกัน คือ การเปลี่ยนแปลงสถานที่สำหรับข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายในโรงเรียนและเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายคนเดียวกันในสถานที่อื่น ๆ เช่น ที่บ้าน
3. การตรวจสอบข้อมูลโดยใช้เครื่องมือต่างกัน เช่น การสัมภาษณ์และการสังเกตโดยใช้สมุดบันทึก เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาแบบอุปนัยเชิงการวิเคราะห์ (analytic induction) โดยนำทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Interaction) มาอธิบายลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคลลักษณะด้านครอบครัวและลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา

1.1 ลักษณะส่วนบุคคล

1.1.1 กลุ่มเป้าหมายที่ 1 มี 5 คน มี 4 คนที่มีอายุ 16 ปี กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนอีก 1 คน มีอายุ 17 ปี กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมาย 4 คน มีบุคลิกข่างพูดข่างคุย มีเพียง 1 คนที่ไม่ค่อยพูด 4 คนมีบุคลิกแบบหญิงอีก 1 คนมีบุคลิกแบบชายมีแฟนแล้ว 4 คน โดย 1 คนมีแฟนเป็นเพศหญิงและมีคู่นั้นแล้ว 1 คน กลุ่มเป้าหมายทุกคนนิยมแต่งกายแบบแฟชั่นวัยรุ่น ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อสัปดาห์ จากบิดามารดา 300–800 บาท กลุ่มเป้าหมาย 3 คน คิดว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเกิดจากลักษณะส่วนบุคคลที่ไม่พอใจผู้อื่นด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น การแต่งตัว พูดกวน ยุ่งเกี่ยวกับแฟน เป็นต้น

1.1.2 กลุ่มเป้าหมายที่ 2 มี 4 คน ทั้งหมดมีอายุ 16 ปี และกำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 4 คนมีบุคลิกข่างพูดข่างคุย มีแฟนแล้ว 3 คน โดย 1 คนมีแฟนเป็นเพศหญิงและไม่มีแฟน 1 คน กลุ่มเป้าหมายทุกคนนิยมแต่งกายแบบแฟชั่นวัยรุ่น ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อวันจากบิดามารดา 30–40 บาท กลุ่มเป้าหมายไม่ได้รับเงินเป็นรายสัปดาห์เพราะหากไม่ได้ไปโรงเรียนก็จะไม่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัว กลุ่มเป้าหมายทั้ง 4 คน คิดว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเกิดจากลักษณะส่วนบุคคลที่ไม่พอใจผู้อื่นด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น มองหน้าแบบหาเรื่อง ทำตัวน่าหมั่นไส้ เป็นต้น

1.2 ลักษณะด้านครอบครัว

1.2.1 กลุ่มเป้าหมายที่ 1 มี 2 คนเป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัว อีก 2 คนเป็นลูกสาวคนเล็กและอีก 1 คนเป็นลูกสาวคนเดียวที่มีพี่ชายมี 2 คนพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาอีก 2 คน พักอาศัยอยู่กับมารดาเนื่องจากหย่าร้างกับบิดาและอีก 1 คนพักอาศัยอยู่กับยายเนื่องจากบิดามารดาประกอบอาชีพค้าขายต่างจังหวัด ครอบครัวของกลุ่มเป้าหมายมีฐานะดี 2 คน มีฐานะปานกลาง 2 คน ส่วนอีก 1 คนมีฐานะยากจน ครอบครัวอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ 2 คน ให้อิสระในการคิด 2 คน ส่วนอีก 1 คน อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กลุ่มเป้าหมาย 3 คน มีความอบอุ่นในครอบครัว ส่วนอีก 2 คนไม่มีความอบอุ่นในครอบครัวหรือห่างเหิน กลุ่มเป้าหมาย 1 คน มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเพราะถูกกดดันจากบิดาที่มักนำไปเปรียบเทียบกับพี่ ๆ เกี่ยวกับการเรียน การแต่งตัวและการคบเพื่อน

1.2.2 กลุ่มเป้าหมายที่ 2 มี 2 คน เป็นลูกสาวคนเดียว อีก 1 คนเป็นลูกสาวคนเล็กและอีก 1 คนเป็นลูกสาวคนโต มี 3 คนอาศัยอยู่กับบิดามารดา ส่วนอีก 1 คนพักอาศัยอยู่กับยายเนื่องจากบิดามารดาเสียชีวิต

ครอบครัวของกลุ่มเป้าหมายมีฐานะปานกลาง 2 คน และมีฐานะยากจน 2 คนครอบครัวอบอุ่นมีเลี้ยงดูแบบตามใจ 2 คนให้อิสระในการคิด 1 คน ส่วนอีก 1 คน อบอุ่นเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กลุ่มเป้าหมาย 3 คน มีความอบอุ่นในครอบครัว ส่วนอีก 1 คนไม่มีความอบอุ่นในครอบครัว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว พบว่า บิดา มารดาทะเลาะตบตีกันเป็นประจำจนเป็นเรื่องปกติ

1.3 ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม

1.3.1 กลุ่มเป้าหมายที่ 1 มีพฤติกรรมตามกลุ่มเพื่อนเพื่อต้องการการยอมรับจากกลุ่ม เพื่อนเพราะหากไม่ทำตามเพื่อนก็จะไม่คบและไม่ให้เข้ากลุ่มซึ่งกลุ่มเป้าหมายทุกคนมีการเจาะหูข้างซ้าย จำนวน 10 รู ส่วนข้างขวาจะเจาะก็รู้ก็ได้ ใช้ต่างหูสีแดงบนใบหูด้านขวาและสีเขียวบนใบหูด้านซ้ายและทุกคนจะสวมแหวนเงินที่นิ้วกลางด้านซ้ายโดยมีอักษรย่อภาษาอังกฤษซึ่งมาจากชื่อย่อของสมาชิกในกลุ่มเพื่อสื่อให้เห็นถึงความพร้อมที่จะเข้ามาในกลุ่ม คนในชุมชนมองเรื่องของพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาว่าเป็นเรื่องปกติ ฝ่ายรักษาความปลอดภัยงานที่จัดในชุมชนไม่แจ้งความเมื่อเกิดเหตุทะเลาะวิวาท มีเพียงยุติเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจทำเพียงข่มขู่ ว่ากล่าวตักเตือน ยุติไม่ให้เหตุการณ์บานปลาย ไม่มีการลงโทษที่เด็ดขาด เช่น ไม่มีการจับกุม มองว่าวัยเด็กตัดสินใจโดยใช้อำลึงแต่เมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่จะรู้จักกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตร่วมกันของสมาชิกในสังคม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เลิกพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงไปเอง ทำให้กลุ่มเป้าหมายมองเรื่องนี้เป็นเรื่องปกติในทุกสังคมหรือชุมชนต่างก็มีพฤติกรรมเหล่านี้ นอกจากนั้นกลุ่มเป้าหมายมองโรงเรียนที่ตนเองเรียนว่าไม่มีการเข้มงวดในเรื่องระเบียบวินัย นักเรียนส่วนมากเป็นนักเรียนที่โรงเรียนอื่นไม่รับเข้าเรียนหรือเป็นนักเรียนที่ไม่ต้องการไปเรียนโรงเรียนอื่นที่มีกฎระเบียบมากมายและโรงเรียนที่ตนเองเรียนยังใกล้เคียงสถานที่และแหล่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย เช่น ตลาดสด ร้านสะดวกซื้อและธนาคาร นอกจากนี้ยังมองโรงเรียนเป็นเพียงศูนย์รวมแพชั่น การแต่งตัวและพฤติกรรมต่าง ๆ

1.3.2 กลุ่มเป้าหมายที่ 2 ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนที่มีความจริงใจสามารถช่วยเหลือตนเองได้เมื่อมีปัญหากลุ่มเป้าหมายที่จะเข้ามาอยู่ในกลุ่มต้องสกรูปดาวบริเวณข้อเท้าด้านขวาเพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงออกถึงการเป็นสมาชิกกลุ่ม สภาพในชุมชนมีการทะเลาะวิวาทกันจนถือว่าเป็นเรื่องปกติ ไม่เกรงกลัวผู้นำหมู่บ้านเพราะไม่เคยใช้มาตรการที่เด็ดขาด ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงเข้าไปห้ามและตักเตือน ในแต่ละหมู่บ้านไม่มีบุคคลที่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับวัยรุ่นได้ปฏิบัติตาม ผู้นำชุมชนหรือผู้ปกครองต่างก็ปล่อยให้อยู่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงโดยไม่มีการชี้แนะแนวทางที่ดีให้ จึงทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความคิดว่าการมีพฤติกรรมเช่นนี้ในชุมชนไม่ใช่เรื่องผิดแปลกและกลุ่มเป้าหมายมองโรงเรียนว่าเป็นสถานที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด ครูฝ่ายปกครองอาจจริงกับการลงโทษนักเรียนที่กระทำความผิดของโรงเรียน นักเรียนในโรงเรียนต่างก็มองเรื่องการทะเลาะวิวาทเป็นเรื่องปกติ

2. พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

2.1 พฤติกรรมก่อนออกไปตีกัน

กลุ่มเป้าหมายที่ 1 หากรู้ล่วงหน้าว่าจะมีการตีกันก็จะแต่งกายให้รัดกุมเพื่อจะให้เกิดการบาดเจ็บน้อยที่สุด แต่เมื่ออยู่ในโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายกลุ่มแรกมักจะแต่งกายมาโรงเรียนด้วยชุดพลศึกษาของโรงเรียน ซึ่งวันนั้นจะมีเรียนหรือไม่เรียนชั่วโมงพลศึกษาก็ตาม กลุ่มเป้าหมายทั้งหมดใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะในการไปตีกันเพราะรถจักรยานยนต์สะดวกในการเดินทางและสมาชิกในกลุ่มต่างก็มีรถจักรยานยนต์กันเกือบ

ทุกคนมีบุคคลอื่นไปด้วยเมื่อมีการใช้ความรุนแรงซึ่งเป็นคนที่สามารถช่วยเหลือ หากตีกันแล้วเกิดอันตรายเกินไปเป็นคนที่ไม่ไว้ใจได้หรือเป็นต้นเหตุในการก่อเรื่อง พยานหรือตัวจริงเรื่อง สถานที่ในการตีกันเลือกให้ไกลจากแหล่งชุมชนเป็นสถานที่เปลี่ยว ผู้คนไม่สัญจร กลุ่มเป้าหมายแรกมักจะเตรียมอุปกรณ์ เช่น สนับมือ มีด คัตเตอร์ ขวด และปืนปากกาไปด้วย ส่วนกลุ่มเป้าหมายที่สองจะไม่พกอุปกรณ์ใดไปด้วย เพราะไม่ต้องมีหลักฐานไว้มัดตัวเองและไม่ต้องการทำร้ายถึงขนาดเอาชีวิตหรือให้บาดเจ็บมาก

2.2 พฤติกรรมขณะตีกัน

กลุ่มเป้าหมายต่างให้ความเห็นว่ารูปแบบของความรุนแรงจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์หรือข้อตกลงของแต่ละเหตุการณ์ โดยทุกคนจะชอบการตีกันแบบเดี่ยวหรือแบบตัวต่อตัวมากกว่าแบบกลุ่มหรือการรวมเพราะถ้าเป็นฝ่ายชนะจะรู้สึกภูมิใจ อุปกรณ์ที่ใช้ในการตีกันส่วนใหญ่ที่เตรียมไปไม่ค่อยได้ใช้แต่จะใช้สิ่งของที่อยู่รอบข้างตามสภาพแวดล้อมของสถานที่ที่นัดพบกัน เช่น ท่อนไม้ โดยมากถ้าตีแบบตัวต่อตัวใช้เวลาประมาณ 10 นาที

2.3 พฤติกรรมหลังจากตีกัน

กลุ่มเป้าหมายทั้ง 9 คน ต่างให้ความเห็นว่าเมื่อตีกันเสร็จก็มักจะไปรวมตัวที่บ้านของเพื่อนที่ผู้ปกครองไม่ค่อยเข้มงวดหรือไม่ผู้ปกครองมาตามดูพฤติกรรมและกิจกรรมที่มักจะทำหลังการตีกัน คือ จับกลุ่มคุยกันถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นว่ามีใครทำอะไร ทำแบบไหน ทำกับใคร

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะด้านครอบครัวและลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา มีดังนี้

1.1 จากการศึกษา พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนหญิง ได้แก่ การเป็นลูกสาวคนเดียวและลูกสาวคนเล็กผู้ปกครองรักและตามใจ กล้าแสดงออกและเชื่อมั่นในตัวเอง มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเพราะไม่พอใจผู้อื่นด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น การแต่งตัว พูดทวนยุ่งเกี่ยวกับแฟน มองหน้าแบบหาเรื่อง ทำตัวน่าหมั่นไส้ กล่าวคือ กลุ่มเป้าหมาย ต้องการเพิ่มประสบการณ์ชีวิต ต้องการการเอาตัวรอดจากสังคม ความคึกคะนอง ต้องการเรียกร้องความสนใจ ต้องการเด่นดังกลุ่มเป้าหมายมีความต้องการการยอมรับจากเพื่อน คือ เมื่อเข้าไปในกลุ่มเพื่อนแล้วต้องตีกันตามเพื่อน ยิ่งหากตีหรือทำร้ายร่างกายคู่อริได้มากเพื่อนก็จะยิ่งยอมรับและเมื่อมีเรื่องที่จะต้องใช้พฤติกรรมความรุนแรงเพื่อนก็จะนึกถึงเป็นคนแรก จากนั้นเมื่อนานเข้าก็เริ่มมองว่าเป็นการเพิ่มประสบการณ์ชีวิตที่นักเรียนหรือเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันไม่อาจทำได้เหมือนตนเอง กลุ่มเป้าหมายมองว่าสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีแต่เรื่องเลวร้าย มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน มีอันตรายอยู่รอบตัวและยังเป็นสังคมที่ไม่อาจไว้วางใจใครได้จำเป็นที่กลุ่มเป้าหมายต้องการการเอาตัวรอดจากสังคมพร้อมทั้งกลุ่มเป้าหมายยังเป็นเพียงนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาเลยมีความคึกคะนองตามประสาของวัยรุ่น หลายครั้งที่กลุ่มเป้าหมายต้องการเรียกร้องความสนใจจากแฟนหรือคนที่ตนเองรัก ต้องการเด่นดัง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของวัยรุ่นที่ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 360) ได้กล่าวว่าวัยรุ่นต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ ชอบความท้าทายที่ตื่นเต้น เกลียดความซ้ำซากจำเจ ชอบทดลองยิ่งถูกห้ามยิ่งอยากลองและสอดคล้องกับลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่นที่พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 13)

ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง วัยรุ่นจะแสดงให้เห็นว่าตนต้องการการยอมรับจากกลุ่มและถือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่วัยรุ่นยังไม่แน่ใจในบทบาทของตน ดังนั้นวัยรุ่นจึงต้องการรู้ว่าตนต้องแสดงบทบาทใดในสังคม ต้องการมีความสำคัญในสังคมหรือต้องการรู้ว่าตนเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับโครินเนและเจเน็ต (Corinne and Janet. 2002 : 423) ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในทางบวกของเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวแบบเปิดเผยและแบบทำลายความสัมพันธ์ พบว่า เด็กหญิงจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์มากกว่าผู้ชาย แต่ไม่พบความแตกต่างทางเพศในเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง

1.2 จากการศึกษาพบว่า ลักษณะด้านครอบครัว ได้แก่ ผู้ปกครองทะเลาะตบตีกันเป็นประจำ จนเห็นเป็นเรื่องปกติ มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเพราะถูกแรงกดดันจากบิดาที่มักนำไปเปรียบเทียบกับพี่ กล่าวคือ กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด เนื่องจากว่าอยากให้กลุ่มเป้าหมายเป็นไปตามที่บิดามารดาคาดหวังเอาไว้หรือต้องการให้กลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมเหมือนกับพี่น้องคนอื่น ซึ่งก็ทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความอึดอัด เพราะไม่มีอิสระในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ รวมถึงไม่มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น

ทั้งนี้มาจากกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด เนื่องจากว่าอยากให้กลุ่มเป้าหมายเป็นไปตามที่บิดามารดาคาดหวังเอาไว้หรือต้องการให้กลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมเหมือนกับพี่น้องคนอื่นทำให้กลุ่มเป้าหมายกลายเป็นคนสองบุคลิกคือเมื่ออยู่กับครอบครัวจะทำตัวดีเรียบร้อยแต่เมื่อไม่ได้อยู่กับครอบครัวจะแสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีและไม่กล้าเปิดเผยเรื่องราวส่วนตัวให้คนในครอบครัวฟังได้ทุกอย่าง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นใด ๆ หลายครั้งกดดันจนต้องระบายอารมณ์ด้วยการทำร้ายร่างกายตนเองหรือคนที่อ่อนแอกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสาเหตุและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่แลงก์และจาคุโบว์สกี ได้กล่าวว่า เมื่อบุคคลไม่กล้าแสดงออกต่อผู้มีอำนาจเหนือกว่าต้องเก็บกดความรู้สึกไม่พอใจและหาทางไประบายโดยการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงกับบุคคลที่อ่อนแอกว่า และสอดคล้องกับปัจจัยที่เด็กรุ่นกระทำได้ตีพิมพ์ ณรงค์ เส็งประชา (2541 : 116) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้มาจากการเลียนแบบ ซึ่งมีนุษย์อาจเลียนแบบมาจากพ่อแม่จากคนใกล้ชิด เป็นผลให้เขามีพฤติกรรมตามอย่างที่คุณพ่อที่เขาสมาคมยังเขาพึงพอใจ ในบุคคลเหล่านั้นมาก เขาก็จะลอกเลียนพฤติกรรมของคุณคนนั้น ๆ และสอดคล้องกับแนวคิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน ในวัยรุ่นที่ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ (2537 : 57) ได้กล่าวว่า สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาจากครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวในด้านการใช้เหตุผลสมมติ สาระอุบล (2534 : 29-33) ได้กล่าวว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่เกินไปเด็กจะกลายเป็นคนไม่กล้า

1.3 จากการศึกษาพบว่าลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ชุมชนและโรงเรียนมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียนเป็นพฤติกรรมปกติที่มีอยู่ในทุกชุมชน ไม่มีการจัดการแก้ปัญหาที่เด็ดขาด กล่าวคือ กลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะได้รับการชักชวนจากกลุ่มเพื่อนและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และเลียนแบบการตีกันตามข่าวคราวในชุมชน โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต

ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะได้รับการชักชวนจากกลุ่มเพื่อนโดยกลุ่มเป้าหมายเมื่ออยู่ภายในกลุ่มเดียวกันแล้วก็ไม่สามารถที่จะปฏิเสธเพื่อนได้จึงทำให้ต้องไปร่วม หากไม่ไปเพื่อนก็จะเลิกคบหรืออาจจะมองว่าไม่ใช่เพื่อนแท้ หากต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนจึงจำเป็นต้องทำตามที่คุณพ่อทำพร้อมทั้งต้องแสดงความเป็นตัวตนของตัวเองให้เด่นชัด การเลียนแบบการตีกันตามข่าว

คราวในชุมชน โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งกลุ่มเป้าหมายมองว่าเป็นเรื่องปกติเพราะไม่ใช่แค่ตนเองทำพฤติกรรมเหล่านี้แต่ยังมีอีกหลายคนที่ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับตนเองจึงไม่รู้สึกลึบ ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของวัยรุ่นตอนกลางที่พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 15) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่รักและต้องการเพื่อนมาก วัยรุ่นอยากอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัว มักจะเชื่อเพื่อนมากกว่าบิดามารดา วัยรุ่นจะเลียนแบบซึ่งกันและกัน ทางด้านการแต่งกาย การพูดจาการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เนื่องจากต้องการให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับการเป็นสมาชิกของกลุ่มและสอดคล้องกับปัจจัยที่เด็กวัยรุ่นกระทำผิดที่สมิทธิ์ สระอุบล (2534 : 29-33) ได้กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมทางสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร วิทยุ โทรศัพท์ ภาพยนตร์ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อเด็กมาก โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นเพราะเด็กวัยนี้ชอบเลียนแบบและแสวงหาสิ่งใหม่ๆ และแปลกใหม่และน่าตื่นเต้นโดยไม่คำนึงถึงสิ่งนั้นจะดีหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไทส์และคณะ (Tiet . 2007 : 378) พบว่ากลุ่มเด็กผู้หญิงที่มีความเสี่ยงสูงจะมีปัญหาพฤติกรรม เช่น การขโมยสูง การโกหกและความก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์รุนแรงยิ่งกว่ากลุ่มของเด็กผู้ชายที่มีความเสี่ยงสูง

2. จากการศึกษา พบว่า พฤติกรรมที่ทำกันติดกันคือการแต่งกายอย่างรัดกุม ร่วมกันตั้งกฎกติกา เช่น ตีกันตัวต่อตัว ห้ามรุมตี ห้ามถ่ายภาพ ห้ามใช้อาวุธส่วนพฤติกรรมขณะตีกันมีการตบ ช่วน จิกผม กัด ด่าทอด้วยถ้อยคำที่หยาบคายและมีการปฏิบัติตามกฎกติกาอย่างเคร่งครัดและพฤติกรรมหลังจากการตีกันจะมีการรวมกลุ่มเพื่อสนทนาในเรื่องราวที่เกิดขึ้น ไม่มีการแจ้งตำรวจ ไม่บอกผู้ปกครอง ไม่ไปโรงพยาบาลและคิดว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่รุนแรง

ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียน ชุมชนต่างมองว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยทำให้นักเรียนหญิงจึงเริ่มมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงจากคนในสังคม ชุมชนที่อยู่อาศัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสรารุณ สอนสนาม (2548 : 67) ได้ทำการศึกษาสาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางโดยสุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน ผลการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอันมีสาเหตุมาจากความยากจนของครอบครัวมีจำนวน 112 คนคิดเป็นร้อยละ 37 ของจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมด การอาศัยอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นเขตที่มีประชากรหนาแน่นและมีการกระทำความผิดในด้านต่าง ๆ เช่น ฉกชิง วิวาท การพนันยาเสพติด ฯลฯ เด็กได้รับเอาพฤติกรรมเหล่านั้นมาใช้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วอล์คเกอร์ (Walker. 2008 : 435-B) ได้ศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงความก้าวร้าวและความวุ่นวายของนักเรียนวัยรุ่นผลการวิจัย พบว่า ความก้าวร้าวมีการตอบสนองที่เหมาะสมและสอดคล้องกับรายงานการวิจัยว่ามีความสำคัญของทักษะทางสังคมต่อนักเรียนที่ได้รับการบันทึกวินัยเป็นเพศชาย มีการบันทึกวิชาการที่ได้คะแนนน้อย เด็กผู้ที่ได้รับวินัยของโรงเรียนอาจจะไม่เที่ยงตรงในการให้คะแนนประมาณค่าทักษะทางสังคมหรือเด็กเหล่านี้อาจจะแสดงออกมาโดยเครื่อง (Instrument) ค่อนข้างมากกว่าในเรื่องของการปฏิสัมพันธ์ ความก้าวร้าวและพฤติกรรมความวุ่นวาย

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยออกเป็นในส่วนของครอบครัว นักเรียนและชุมชนครอบครัว

1. ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มเป้าหมายที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะมีสาเหตุมาจากการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมองว่าพฤติกรรมเหล่านี้เมื่อโตขึ้นนักเรียนจะเลิกพฤติกรรมเหล่านี้ไปเองและไม่รู้สึกรู้ว่าพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่รุนแรงไม่ควรปล่อยปละละเลยควรมีการตักเตือนบอกถึงผลเสียที่จะตามมา

2. ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มเป้าหมายที่บิดามารดาอบรมเลี้ยงดูอย่างเข้มงวด คาดหวังกับนักเรียนมากเกินไป เปรียบเทียบกับบุคคลอื่นทำให้นักเรียนเกิดความกดดันและกลุ่มเป้าหมายที่บิดามารดาทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำซึ่งจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีในอนาคตนักเรียน

3. ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เพราะได้รับการชักชวนจากกลุ่มเพื่อนและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งตัวนักเรียนต้องแยกแยะว่าเรื่องใดที่สมควรจะต้องการการยอมรับ

4. ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากเลียนแบบการตีกันตามข่าวคราวในชุมชน โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งนักเรียนไม่ได้ทราบวาทะและข้อเสียของการมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเป็นอย่างไรชุมชน

5. ผลการวิจัย พบว่า ชุมชนที่กลุ่มเป้าหมายอาศัยอยู่สมาชิกในชุมชนมีพฤติกรรมเช่นเดียวกันทั้งชุมชนและไม่มีใครได้รับบทลงโทษทำให้กลุ่มเป้าหมายไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิด ผู้นำชุมชนหรือคนในชุมชนควรช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมของสมาชิกวัยเยาว์ในชุมชน

6. ผลการวิจัย พบว่า ชุมชนมักจัดงานมหรสพต่าง ๆ ในชุมชนทำให้กลุ่มเป้าหมายได้มีโอกาสแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง มีการมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นในชุมชนจำนวนมาก ผู้นำชุมชนและสมาชิกในชุมชนควรตั้งกฎเกณฑ์เมื่อมีการทะเลาะหรือตีกันในงานมหรสพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิงเท่านั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าน่าที่จะมีการศึกษากลุ่มบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาในแง่ของวิถีชีวิตที่หลากหลายซับซ้อนภายใต้บริบทของเมือง เช่น นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่ต่อเนื่องจากการเป็นนักเรียน

2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าต่อไปในเรื่องของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่กลุ่มนักเรียนได้แสดงออกในตึกกัน เช่น พฤติกรรมที่กลุ่มนักเรียนนิยมทำก่อนออกไปตีกัน พฤติกรรมที่กลุ่มนักเรียนนิยมทำขณะตีกันและพฤติกรรมที่กลุ่มนักเรียนนิยมทำหลังจากตีกัน เพื่อทำความเข้าใจและชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่ตามมาจากพฤติกรรมดังกล่าวได้มากขึ้น เนื่องจากสังคมในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาพฤติกรรมที่เคยทำอยู่ในปัจจุบันในอนาคตอาจมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิตติยา เพชรมณี. ความรุนแรงในครอบครัว : กรณีสามีฆ่าภรรยา ใน รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาพ.ศ. 2545. ศิริรัตน์ แอดสกุล บรรณาธิการ กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ณรงค์ เส็งประชา. สื่อมวลชนเพื่องานส่งเสริม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2543.
- ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. อิทธิพลของครอบครัวต่อเด็ก. ในเอกสารการสอนพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชน จำกัด. 2537.
- อึ้ง ทศนาถุชลีและคณะ. พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยเรียน. วารสารจิตวิทยาคลินิก 16, 5 (ธันวาคม 2543) : 1-15. 2543.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อแกรมมี, 2539.
- มูลนิธิผู้หญิง แพลตฟอร์มภาษาไทย. การค้าหญิง : จากแนวคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนสู่การปฏิบัติ. แปลจากหนังสือ Human Rights in Practice : A Guide to Assist Trafficked Woman and Children กรุงเทพฯ : องค์การสตรี เดชบอสส์ ประเทศเนเธอร์แลนด์, 2543.
- ระเบิดเวลาทำลายชาติ (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อ 17 ธันวาคม 2552. เข้าถึงได้จาก <http://www.thairath.co.th/news.php?section=education08&content=12977>.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- สราวุธ สอนสนาม. มูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- สมิทธิ์ สระอุบล. การพัฒนาเยาวชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2534.
- สาห์ จิตตินันท์. ความรุนแรงในครอบครัว รายงานสัมมนาเรื่อง การยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี. 27-28 กรกฎาคม 2541 หน้า 138-141 กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, 2541.
- หรรษา แก้วพูลปกรณ์. “ผลของการฝึกควบคุมความโกรธและทักษะทางสังคมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักศึกษาอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- Colman, James C. Abnormal Psychology and Modern Life. 3rd ed. New York : Foreman and Company, 1964.
- Tiet, Q. Q., & Others. Developmental and Sex Differences in Types of Conduct Problems. Journal of Child and Family Studies, 10(2). Abstract from : EBSCOhost File : Kluwer Academic : 10621024. 2007.
- Walker, J.E., and T.M. Shea. Behavior Management : A practical Approach for Educators. 5th ed. New York : Macmillan, 2008.